

متن پرسش

با عرض سلام و خسته نباشید خدمت استاد گرامی: با توجه به تفسیر آیه ۴ سوره ممتحنه که این هفته فرمودید دشمنی با دشمنان خدا و انسانیت در این برحه باید مصداق های مختلف داشته باشد. مثل زمان آیت الله مدرس که ایشان رضاخان رو مصداق این دشمنی می دونند. با توجه به آیه ۴ که اول بحث بیزاری مطرح میشه و بعد بحث بغض، جایگاه فرقه شیرازی ها را چگونه تعریف کنیم؟ از طرفی مجلس روضه اباعبدالله می گیرند و از طرفی در پایان مجلس مقام رهبری و دیگر علما رو سب و لعن می کنند. و همانطور که در تفسیر آیه ۴ سوره احزاب متن پیام رهبری در تاریخ ۲۲ اردیبهشت ۸۸ رو قرائت کردید که ایشان فرمودند: کسانی که به بهانه مذهب ندای تفرقه بین شیعه و سنی را سر می دهند و می خواهند وحدت ملی را به هم بزنند، چه شیعه باشند و چه سنی مزدور دشمن هستند. ---- حال اینها مصداق دشمن خدا و انسانیت قرار می گیرند که ما بخواهیم نسبت به اینها بیزار باشیم و یا بغض داشته باشیم. اینجا دیگر بحث افرادی نیست که در جمهوری اسلامی تحت تاثیر فشار اقتصادی و جو رسانه ای ضد انقلاب و شبکه های ماهواره ای قرار گرفته و از روی عصبانیت یه بد و بیراهی هم می گویند ولی در عقیده اینگونه نیستند. اما بحث افراد این فرقه دیگه فراتر از این حرف هاست و یه بحث اعتقادی هست ببخشید وقتتون رو گرفتم. یا حق

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: مسلم سران این جریان بازیچهی دشمناند و حکم دشمن را دارند با بیزاری کامل از اعمال آنها به همان معنایی که آیهی ۴ سورهی ممتحنه متذکر آن است. موفق باشید